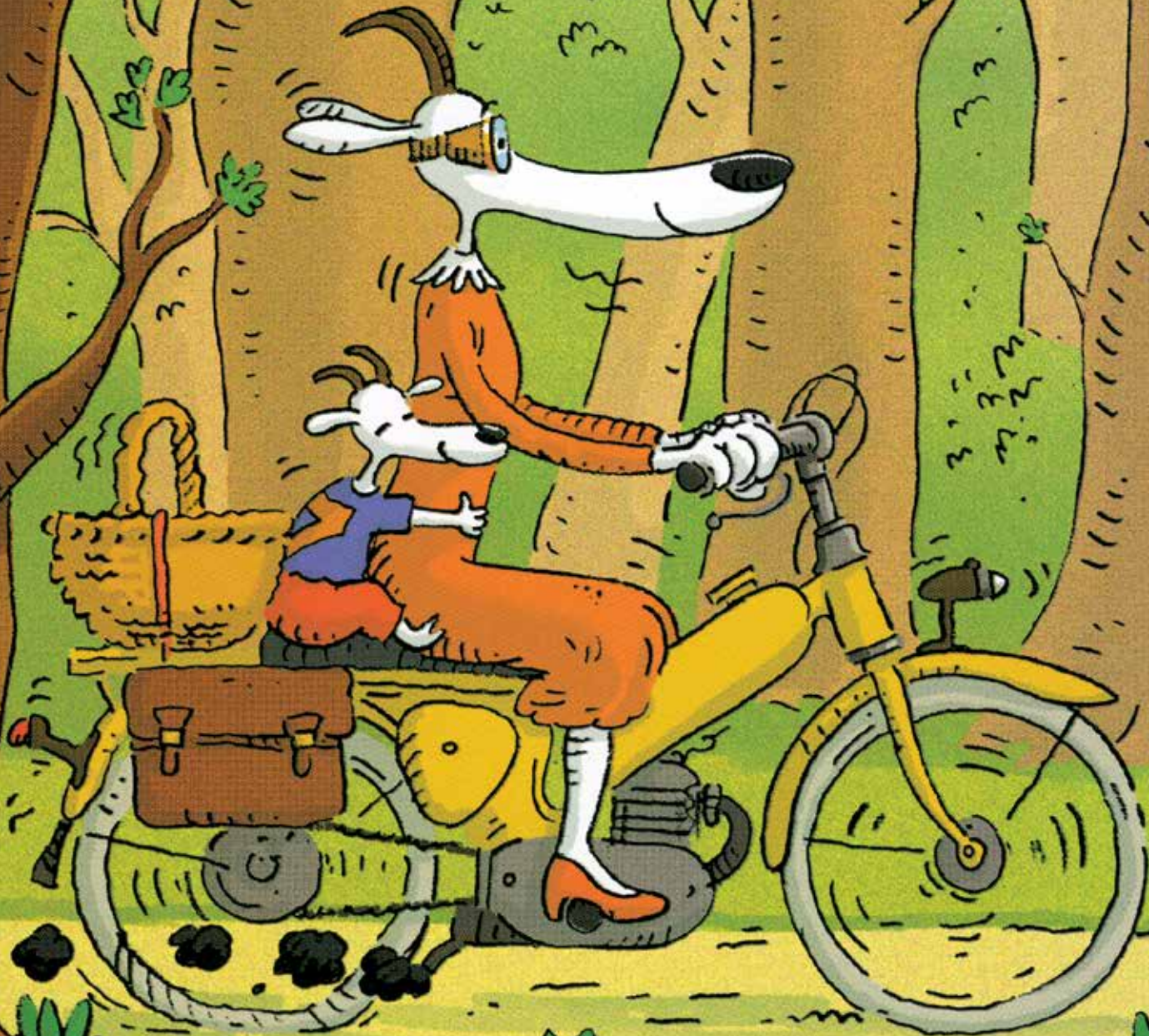

Με λένε Προκόπη.
Σήμερα η μαμά με πήγε μια βόλτα με το μηχανάκι.
Μ' άρεσε πολύ έτσι όπως τρανταζόμουνα.

Ξαφνικά βρέθηκα στον αέρα.
Υπέροχα! Αλλά, πάλι, ανησύχα για το πού θα προσγειωθώ.

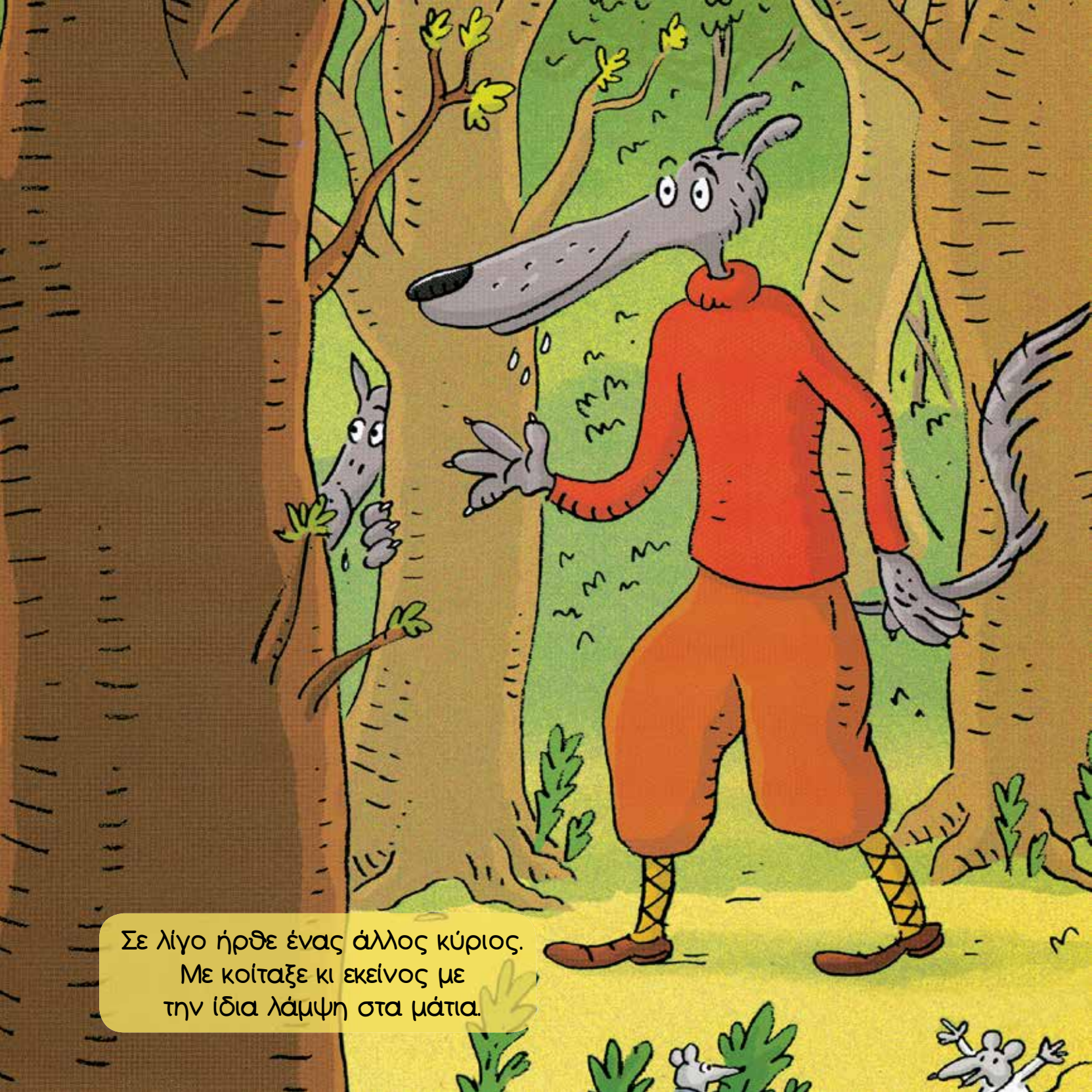

Ευτυχώς με έπιασε στον αέρα ένας πολύ επιδέξιος κύριος.
Με έβαλε στον ώμο του κι άρχισε να τρέχει πολύ πολύ γρήγορα.
Πάλι τρανταζόμουνα, πολύ περισσότερο απ' ό,τι στο μηχανάκι
της μαμάς. Ήταν καταπληκτικά!

Μετά, ο κύριος σταμάτησε. Α, ήταν πολύ ευγενικός. Με ρώτησε πώς με λένε, και μου είπε πως το Προκόπης είναι ένα πολύ όμορφο όνομα. Εκείνον τον λέγαν Ιγκόρ. Μου είπε ακόμη, με μάτια που έλαμπαν, πως ήμουν ένα πολύ όμορφο κατσικάκι.

Σε λίγο ήρθε ένας άλλος κύριος.
Με κοίταξε κι εκείνος με
την ίδια λάμψη στα μάτια.

